કલામે અમીર

ઊર્ફે

ઈશ્કે સનમ.

કવાલી.

હરીમે કુચએ કાતીલકી રાહ અગર લેના.
સમહે નાઝ સે એ શેહસવાર ઉતર લેના.
ગુબારસે ઉઠતે હેં શોહલે કે દીલસે અબ હમદમ.
કીધર યે આગ લગી હય ઝરા ખબર લેના.
પડી હય દેરસે મઈ ખરાબ હોતી હય.
લગાદો હાત જનાઝે કો ફીર સંવર લેના.
મઝે ઉઠા કે હરે તોબા બાઝઆ ઝાહીદ.
હુસને શરાબ એ હૈ પીકે તોબા કરલેના.
વો મુસકરા કે મેરે છેડને કો કેહતે હૈં.
કહાં ચમક કે ગઈ બીજલી ગીરી ઝરા ખબર લેના.
કબાબ સીખ કી ગરદીશ સે કમ નહી અય દીલ.
શબે ફીરાક મેં કરવટ ઇધર ઉધર લેના.
શહીદે નાઝ કા તાબુત ઉઠા તો ફરમાયા.
બરાત જાતી હય કીસ કી ઝરા ખબર લેના.
અમીર જાતે હો બુતખાને કી ઝીયારત કો.
મીલે જો રાહમેં કાબા સલામ કરલેના.

આ પુસ્તક અનંતદાસ રામદાસીને હાણા,સાસંતનું ચાલ ગોરક્ષણ મુદ્રણાલયમાં છપાવ્યું.

હુસેન મીરઝાં બુકસેલર,
ક્લીરોડ, પોસ્ટ નં૦ ૧૩, મુંબઈ.
કીંમત બે આના.

કવાલી.

હર કલી કહતી હય ખીલ કર તેરે દીવાને સે.
દેખ નીકલી હય પરી સજદે મૈ ખાને સે.
હસરતે દેખી મેરે દીલમે તા બોલે શબે વસલ.
લમટી હય કેઉ યે બલાયે તેરે દીવા ને સે.
શેખજી રહતી હય કેઉ સુરખ તુમારી આંખે.
શબ કા કયા લાલ પરી આતી હય મૈખા ને સે.
વો તો માશુક હાય તડપાને મીલતા હૈ મજા.
દરદો દીલ તુજકો મીલા કયા મેરે તડપાને સે.
કતલ કે વખ્ત મંય તડપા તો કહા ખુશ હો કર.
તુમ ભી તો વસલ મેં ખુશ હો મેરે તડપાને સે.
ઉનકો ચેહ હટકે નહી આજ નદુંગા બોસા.
દીલકી ચેહ જીદ કે બહેલતા નહી બહેલા ને સે.
જીસ્ત કા લુત્ફ તો યરો કેહી દમતક હય અમીર
બૈઠ જાતા હય દીલ અહબાબ કે ઉટ જાને સે.

ગજલ.

કયા કહે દીલસે કહાં વસલ મેં અરમાન ગયે.
નાજકે સદકે તો અનદાજ કે કુરબાન ગયે.
તુમ વફા મે તો જફા મે તુમહે હમ માન ગયે.
કહતે હંય શબ કી ખુશામદ ભી અજબ જાદુ થી.
માનને કી કીજો નથી બાત વો હમ માન ગયે.
વસલમેં કહતે હંય કોઈ નહી આઢે આતા.
હાય ઈસ વખ્ત કહાં મેરે નીગહેબાન ગ યે.
ચુભ ગઈ ગંજ જો બાલીકી બીગડકર બોલે
હાત ટુટે તેરે મસ્શાત મેરે કાન ગયે.
લાશ પર મેરી કહા આકે કે ઓ તાલી બે વસલ
ગા હવા શોક કહાં તેરે વો અરમાન ગયે.

હાક શનાસી કી હાકીકત કો ઈનહીં ને જાના
એ અમીર અપની હકીકત કો જો પહચાન ગયે.

ગજલ:

વો નીગાહ આહેદ્દે કેદીલસે આશના હોને લગે.
સૈરતો જબ હયંકે આપસ મે જરા હોને લગે.
શીકવએ ના આશનાઈ ફીર કીયા તો યેહ કહા
ક્યા ગરજ ક્યા વાસતા હમકે ઉ ખફા હોને લગે.
ઈજતેરાએ શોકકા આલમ કહું ક્યા ઉસ ઘડી
જબ કીસી કા ફીરકે વો બન્દે કબા હોને લગે.
હાય ઉસકી ફીકર ઉસકી બેકરારી ઉસકે પાસ.
ખલકકે જબ નામયે આમાલ વાં હોને લગે.
ગૈરકે મજકુર પર મેરાભી ગડના ચાંબજા.
ઠહરો ઠહરો સંભાલો સંભાલો ક્યા હૈ ક્યા હોને લગે.
શીકવયે ના આશ ના ઈને બડા યા ઓર રશક.
મેરી જીદસે તોવો સબકે આરમાના હોને લગે.
દાગ મંય પહેચાનહી લુંગા બાતોં બાતોં મેં ઉસે.
શરત યેહ હૈ ઉસકા મેરા સામના હોને લગે.

કવાલી.

આરજુ યે હાય કેનીકલે દમ તુમારે સામને.
હમ તુમારે સામને હો તુમ હમારે સામને.
હસરકે દીનભી હોશાહારા એ ગમ તુમારે સામને.
સબ ખુદા કેસામને હોં હામ તુમારે સામને.
નાલા લબપર આયે થમથમ કરકે તુમ ઘબરા નજાવ.
દરદહો દીલમે મગર કમ કમ તુમારે સામને.
આઈ હય ક્યા મેરી શામત આઈહય ક્યા મેરી મોત.
મૈં કરૂં ઈજહા દરદોગમ તુમારે સામને.
કત્લ કરડાલો હમેં માજુરમે ઉલફત બખ્શદો.

લોખડે હંય હાત બાંધે હમ તુમારે સામને.
બાદમેરે રોયેગા સારા જમાના દેખના.
ધુમસે હોગા મેરા માતમ તુમારે સામને.
મુજકો ઈસ સરકી કસમ અબ તક વોહી હયઈજતરાબ.
દાગ મુજ તર કો જોથા આલમ તુમારે સામને.

ગજલ.

કયામત હૈ બાંકી અદાયેં તુમારી
ઈધર આવો લેલુ બલા યેં તુમારી.
જોપુછા કભી શુગલે તનહાઈ ઉસને.
કહા ગીનતે હંય હમ બતાયે તુમારી.
જમાને મેં હય યા દગારે જમાના.
વફાયેં હમારી જફાયેં તુમારી
બહુમદો ગોઈ નઅ.મ ક્યારોજે મહશર.
જો હ મ બાત બીગડી બનાયે તુમારી.
હમે બે તુ મારે હય.સમ આબો દા ના
કસમભી જો હમ ખાયેં તો ખાયેં તુમારી.
કરો સદકે ગૈરોંકો સરપ સર અપને.
બડેલેને વો લે બલાં યેં તુમારી
ઉઠાયેં હંયં સદમે બહોત દાગ તુમારે.
ઈલાહી મુરાદેં બર આયે તુમારી.

ગજલ.

અભીઆયે અભીજાતેહો જલદી કયાહૈ દમ લેલો.
નછેડુંગા મંય જૈસી ચાહેતુમ મુજસે કસમલેલો.
નદોબોસા નીગાહે લુત્ફહી મેરાદીલ સનમ લેલો
તુમારા માલહય તુમદેકે કીમત બેશો કમ લેલો.
ગલા ખનજરપે મૈને રખદીયા આતે હીતો બોલે.
કરેગે ઝબ્હ ઠહરો કેઉ મરે જાતે હો દમલેલો.

ખુદાને દીન યેહ દીખલીયા કેવો બુત મહેમાં આયા.
મીલેતો શેખસે કહ સુન કે હો દીનકો હરમલેલો.
ખબરર હય હજરતે મજનું કે આઈ નજદમે લેલા.
નપહોંચે હાથ મહ-મીલ તકતો ના કેસે કદમ લેલો.
હમ ઉસકે કદકે હય આશક હમેં કયાગેરસે મતલબ.
અબસ કહતી હય યે કુમરી સનોબર કે કદમ લેલો.
અમીર ઉસ ઈસયે હેરાંકો ખત લીખના જો હો તુમકો.
ફલકસે માગલો કાગજ ઓતારદસે કલમ લેલો.

ગજલ.

બોસાદૃતે નહીં ફીરદેનેસે હાસીલ મુજકો.
ફેરદો ફેરદો એંજાન મેરાદીલ મુજકો.
હું વોમજનું જોમયં લેલાકીતરફ જાનીકલું.
ઉઠકે તાજીમ કોલે પરદયે મહમીલ મુજકો.
દશતે વ હશતમેં યે આંખોંમેં બસીહય લેલા.
હરબ ગોલેસે નજર આતા હયમહમીલ મુજકો.
તીશના લબદેખકે ખીંચામુજે ખન્જર કીતરફ
લેગયા પેયાસમેં કાતીલ લબે સાયલમુજકો.
શેકે નજજારએ લેલા જોબના યે અનર્થા.
સુરમા દે દોડકે ગરદેપસે મહમીલ મુંજકો.
ગીડગીડા કરકુછ ઈસઅનદાજ સે બોસા માંગા.
ભીકદેને વો બડે જાનકે સાયેલ મુજકો.
યાદઉસ શોખકી તડપાતી હય ઈસ કોજો અમીર.
ચેનલેને નહીદેતા હય મેરા દીલ મુજકો.

ગજલ.

બદ જવાની હય ન પુછો રૂએ જાનાં કી બહાર.
કુછ અજબ મોસ મે ગુલમે હય ગુલીસતાં કી બહાર.
હય જહાં જલવયે માશુક વોહી શહેર હય ખુબ.
સાથ યુસુફકે ગઈ મીસરમે કનઆં કી બહાર.

કીસ તરહ મૈકદે વાલોં કો યકીં હો વાયેજ.
દેખ આયા નહીંતુરે વજયે રીજવાં કી બહાર.
રંગ મહફીલકા તો જમઘટ સે હસી તો હોંકે હય.
ગુલ જો ખીલતે હય તો હોતીહય ગુલીસતાં કી બહાર.
બાગબાંસે કહો ફુલે ન બહોત ફુલોં પર.
ચારદીન હય યે ગુલો લાલવો રૈહાં કી બહાર.
સૈકડોં લાલા ફખો સરવ કહો ગુનચા દહન.
દીદની હય ચમને આલમે ઈમકાં કી બહાર.
અબ મદીને કી તરફ કસદે મોસમમમ હય અમીર.
દેખીયે ચલકે જરા ગુલશને ઈમાં કી બહાર.

ગજલ.

બોલે વો મયને કહા જીક જો બહલાને કો.
મું લગાતે નહીં દુશમન મેરે દીવાને કો.
દીલમેં તેરા જો તસૌવર તો એ રશકે પરી.
દેખને આતી હંય પરયાં તેરે દીવા ને કો.
ખુને ઉલફત મેં વો હય કોનસી નેમત જો નહી.
ખુને દીલ પીને કો હય લખતેજીગર ખાનેકો.
બીજલીયાં જાનપે તૈબા કી ગીરાને કેલીયે.
અબ ખુદા ચાહે તો મકતલ મેં ઉનહે મેરે.
ભરકેદમ તેગ હુઈ હય મેરે તડપાને કો.
વાએજો તુમ જીસે સમજે હો સહાબે રહમત.
લેઉડી હય યે સબા દોશ પે મયખા ને કો.
યારકો મહફીલે ખુબાંસે ઉડા લાયે અમીર.
લેચલે લુટકે હમ આજ પરીખાનેકો.

ગજલ.

ઉલફતમેં બરાબર હૈ વફ હોકે જફા હો.
હરબાતમેં લજ્જત હય અગરદીલમે મજાહો.

હમ તુમ હાં શબેવસલ અકેલે તો મઝા હો.
હમસે હો અદ્દબ દુર હયા તુમસે જુદા હો:
આગે જો મેરી લાશ પે વો તન્જસે બોલે.
અબ મંય હું ખફ તુમસે કે તુંમ મુજસે ખફા હો.
ઘબરાકે વો બોલે જો સુના શોરે કયામત.
દેખો મેરે આશકકા જનાઝ ન ઉઠા હો.
હંસ હંસકે છુરી ફેર ગલે પર મેરે કાતીલ.
આખીર કી તડપ હય યે કુછ ઈસમે ન મઝા હો.
નૈરંગીયે હુસન ઉનકી યેહકહતી હય શબેવસલ.
ચીતવન મેં શરારત હો તો આંખો મેં હયા હો.
કયા હાત મેં દરકાર અમીર ઉનકો હય મહંદી.
છુલેં ગુલેઆરીઝ તો વોહીરંગે હેના હો.

ગજલ.

વો દીલકી તાક મેં જબ શોકસે બનઠન કે બૈઠે હંય.
તો સૌગમ્મ જોં સે દીલપર તીર ઉસ ચીતવનકે બૈઠે હંય.
વો આમાદા સંવર ને પર હમ આમાદા હંય મરનેપર.
ઉધર વો બનકે બૈઠેહંય ઈધર હમ તનકેબૈઠે હંય.
અદાવત હમસે કીજાતી હય પરદેમે મોહબ્બતકે.
ઉઠાકર હમ કો ખુદ વો સામને દુશમનકે બૈઠે હંય.
એશારા કરકે આઇને કી જાનીબ કહતે હંય મુજસે.
લો દેખો દેખનેવાલે મેરે જો બનકે બૈઠે હંય.
વો કહતે હંય ઈધર આશક ઉધર આશક કીધર જાઉં.
વો તરફા ખેંચનેવાલે મેરેદામનકે બૈઠે હંય.
વો આઈનેમેં પીયારી શકલ અપની દેખકર બોલે.
કે યે હંય કોન મેરે ઘરમે જો બનકે બૈઠે હંય.
અમીર અછછી ગજલ હય દાગકી [illegible] મીસરા હંય
ભવે તનતી હંય ખંજર હાથમેં હય તનકેબૈઠે હંય.

ગઝલે.

હુકમ દરબાંકા હય ઉશ્શાકકો સરકો સરકો.
હાય જાયે યે કહાં છોડકે તેરે દર કો.
ચા વો પિયાસા જો ગયા ખુલદમેં દીલને પુછાં.
પહલે સનીતકા પીજાવું કે મયેકો સરકો.
નાખુદા હય જો ખુદા પાર હય બેડા તેરા.
ફેંકદે તોડકે કિશતીસે અલગ લંગર કો.
મીલકે બેઠા મંય શબે વસલ તો મુંઝલાકે કહા.
દમ ઘુટા જા હય ગરમીસે જરા તો સરકો.
ફેરકર ગરદને બીસમીલપે જો રૂકજાતે હંય.
જીબ્હા કરનેકા સીખાતે હંય ચલન ખંજર કો.
ફિરાના આંખકા અચ્છા નહીં મુજસે કાતીલ.
ફેરદે ઈસસે તો ગરદનપે મેરી ખન્જર કો.
ઈસકન્દર હય અદબે પીરેમુગા મુજકો અમીર.
બેવજુ હાથ લગાતા નહીં મંય સાગર કો.

ગઝલ.

એ તેગે યાર મીલકે ગલેસે જુદા નહો.
અબ રૂઠનેકા વખ્ત નહી હય ખફા નહો.
વો કયા બેરામેનાજ હય જો ફીતનાઝા નહો.
વો ફીતના કયા હય જીસસે કયામત બપા નહો.
હુસનેવફાકા સાથમેં એદીલ હવા નહો.
માશુક નામ ઉસીકા હય જીસમેં હયા નહો.
મુસા પડે હંય ઈશકમે તડપતી હય બરકે તુર.
પરદા તુમારે રૂખસે કહી હટ ગયા નહો.
એ જોફ ઈસકદર તુ ઘુલા મેરે જીસમ કો.
આઈને ભી શકલ મેરી રૂનુમા નહો.
હર વારમે નમકકી ભી ચુટકી ચલીહી જાય.
કીસકામકી તડપ હય વો જીસમે મજા ન હો.

હસરતસે દેખતાહું જો ઉનકી તરફ અમીર.
કહતે હંય દેખો દેખો કોઈ દેખતા નહો.

ગજલ.

દીલ જુદા માલ જુદા જાન જુદા લેતે હય.
અપને સબ કામ બીગડકર વો બના લેતે હંય.
મેયાનસે લેતે હંય જબ કત્લકો મેરે તલવાર.
અપની ચાલેં ઉસે પહલે વો સીખા લેતે હંય.
દમબદમ હય યેહ જમાનેકે બદલનેકા સબબ.
કરવટેં કુશતયે શમશીરે અદા લેતે હંય.
જો અકેલે શબે ફુરકતમેં જો ઘબરાતા હય.
ફીતનયે હશરકો નાલોં સે જગા લેતે હંય.
એક બોસેકે એવજ માંગતે હંય દીલ કયા ખુબ.
જીમેં સોચે તો વો કયા દેતે હંય કયા લેતે હય.
બુતભી કયા ચીજ હંય અલ્લાહ સલામત રખ્ખે.
ગાલીયાં દેકે ગરીબોં કો દુઆ લેતે હંય.
શાખે મરજાંમેં જવાહીર નજર આતે હંય અમીર.
કભી ઉંગલી જો વો દાંતો મેં દબાલેતે હંય.

ગજલ.

જરા ચીલમન તક આયેં ઘરમેં વો કયા બનકે બૈઠે હંય.
હજારો સરબકફ મુંશતાક એક ચીતવનકે બૈઠે હંય.
મીલાકર ખાકમેં હાય શર્મ ઉનકી નહી જાતી.
નીગહ નીચી કી યે વો સામને મદફનકે બૈઠે હંય.
નીગાહે શોક ઐસી પરદાદરહય. કુછ નહીં ખુલતા.
કે ચીલમનકે ઈધર યા વો ઉધર ચીલમનકે બૈઠે હંય.
યે કહતે આઈનાં ખાને સે ઉઠાભાગે વો ઘબરાકર.
યહાં સબ લુટનેવાલે મેરે જોબનકે બૈઠે હંય.
બડેહી કદરદાં કાંકે હંય સહરાયે મોહબ્બતમેં.
કંહીં ગાહક ગીરેબાંકે કંહી દામનકે બૈઠે હય.

કભી હંભરે હુવે ઉન જોબનો પે યેહ નઈ ફબતી.
કે દામાલી યે દો ગુનચે લીયે સોસનકે બૈઠે હંય.
અમીર આતી હય મુજકા શરમ ઈસ મહફીલમેં કુછ પઢતે.
કે મંય નાકીસહુ ઔર કામીલ યહા હરફનકે બૈઠે હય.

ગજલ.

મુશતાકે વસલ કૌન તેરા નાજની નહીં.
કુરતી ફંસી કે લમહી હુઈ આસતાં નહીં.
બોસા લપટ કેલેહીલીયા હમને બજમમેં
હાંહાં સુની કીસીકી ન ઉનકી નહીં નહીં.
મકતલમેં હાત ઉઠાતે વો શરમાયે જાતે હંય.
નીકલી હુઈ હય દેખો કહીં આસતી નહીં
ગશમેં પડે હંય જલવગાકે નાજમે કલીમ.
તહસીં નહી સીમાસ નહી આફરીં નહી.
અલ્લહરે નાજ દેખકે કહતે હંય આઈના.
હમ નાજની નહી તો કોઈ નાજની નહી.
નીસબત હય એક આશકો માશુકસે ઉસે.
નાજ આફરીં હૈ ક્યા વો નીયાજ આફરી નહી.
ચોખટસે તેરી સર નહટેગા આમીર કા.
સીજદેસે ગીરકે ઉઠે યે ઐસી જબીં નહી.

ગજલ.

સદકેમે મુરગે દીલકો હમારે રેહા કરો.
તુમ બાદશા હુસનહો ઈસકો હુમા કરો.
અસમત યેહઉનસે કહની હય અબતુમ છુપાકરો.
નામેખુદા જવાન હુવે હો હયા કરો.
ચલતેહો સાથ મેરે જનાજેકે હય યે ખોફ.
ઐસા નહો લહદપે ક્યામત બપા કરો.
શોખી યેહ હય કે દેકે વો આશકકો ગાલીયાં
કહતે હંય શાહજી મેરે હકમેં દુઆ કરો.

જબ પુછતા હું મંય કોઈ તદબીર વસલકી.
કહતે હંય બુત કો અપને ખુદા સે દોઆ કરો.
હમ માંગતે હંય બોસા તો ઝુંઝલાકે બદજબાં
કહતા હય અપનેમુંસે જો ચાહો બકા કરો.
કયા. કદર હય ફસાનયે ઉલફત કી વો અમીર,
કહેતે હય હમ સુનો નસુનો તુમ કહા કરો.

ગજલ.

ફડકકર મુરગે બીસમીલ.કી તરહ આશક જોમરતેહંય
યેહ મકતલ હાયઅફસે તેગકે સદમે ઉતરતે હંય.
નીકલ જાતે હંયવો જીસ શહસે બેચૈન કરતે હંય
હજારો ચુટકીયાંલેતે હંયજીસ દીલમે ગુજરતે હંય.
લીયાં જોમયને બોસા ખનજરે કાતીલકા મકતલમેં.
અજલ શરમાગઈ સમજીકે મુજેકા પયારા કરતે હંય
શબાબ ઉનકા ગજબ હય હાત પડતા હય જો સીનેપર,
નીકલ જાતા હય મુસે મારડાલા હાય મરતે હય.
શબે વસલતભી યેહ આલમ હય મેરી બેકરારીકા.
તડપ જાતે હંય વો દીલપર જો મેરે હાથ ધરતે હંય.
બુરી હય પાકબાઝાને મુહબ્બત રશકસે દેખો.
જો તુમકો પિયારકરતે હંય હમ ઉનકો પિયાર કરતે હંય.
અમીર ઉસજાનકે દુશમન સે તુમકો ડર નહી લગના.
ઢબરલેસે તુમ ઉસકે મું પે કહતે હોકે મરતે હંય.

ગજલ.

આએ યારો લો જીસે મન જુર હો જનનત લેના,
શરત હય ઈસમેં મગર રાહે શરીઅત લેના.
યા નબી દામને રહમત હય તુમહારા દામન.
હમકો મહશર મે તહે દામને રહમત લેના.
રહ ન જાવું કહીં મહશર મેં જનાં સે મહરૂમ,

સાથ આપને મુજે યા શાફએ ઉમ્મત લેના.
આસીયો નામે મોહમદ તો લીયે જાવો ઝરા.
ઈસકે બદલે મેં તુમ અલ્લાહ સે જન્નત લેનાં.
આખરી વખ્ત હય ઓવર બહુર ખતા જોશ પે હય.
ડુબતા હું મુજે યા ખતમે રેસાલત લે ના.
શાફયે હશર મોહમદ કે સેવા કોઈ નહી.
કામ ઉનહીંકા તો હય ઉમ્મત કી હેમાયત લેના.
કયપ કો એક ઈનાયત કી નઝર કાફી હય.
કુછ તો ઈસકી ખબર રોઝે કયામત લેના.

ગજલ.

કરે કે ઉકર ન હરદમ હરબાર આકર અતા મુજપર.
કે જબ આતી હય આતી હય બલોઓંકી બલા મુજપર.
વો ગેસુ ચાહેંગે ધોની જો મેરી રૂસીયાહી કો.
તો ઉઠકર ગયબ સે બરસેગી રહેમતકી ઘટા મુજપર.
નહી દેખી હય શાયેદ ચશમે રહમત તુને હઝરતકી.
નીકાલ આંખેં સમજકર દીલમેં અય દોઝખ ઝરા મુજપર.
અગર મુજરીમ હું પર હું રહમતે આલમકી ઉમ્મત મેં.
સઝાવારે કરમ હું મંય રવા કબ હય સઝા મુજપર.
મઝા જબસે કહું મંય ચુંકે દુખ સુન લીજીયે મેરા.
વો ફરમાયેં કે ચુપ રહ ગમ હય સબ રોશન તેરા મુજપર.
જો રોતે યે ગમે ઉમમત મેં વો ગમખ્વાર હયં મેરે.
હુવા કયા હય ઉન્હેં હંસતે હયં નાહક પારસા મુજપર.
સુબુક દોશ આપ જીતેજી મુજે ઈસ ગમસે કર દીજે.
કે બાદે ભારી હય ખુદાકા સામના મુજપર.
ખુદાઈ કયા હય ખુદ દેખે ખુદાહી ચશમે રહેમત સે.
નીગાહે લુતફ હો જાયે અગર ઉનકી ઝરા મુજ પર.
હુવા અય અય કયપ મેં કયફ મયે ઉલફતકા દીવાના.
નહો ફીર ખતમ કેંવકર બાદા ખ્વારી કા મઝા મુજપર.

ગજલ.

મસજીદ દો મે ન પૈ મહુલ બૈઠો.
આફ્રીકો મય કહે મે ચલકે બૈઠો.
યારો પૈહતા હું મય ગજલ બૈઠો.
મેરી બારી હુય અબ સંભલ બૈઠો.
દેખો નીકલી શહીદે નાજકી લાશ.
તુમભી ઘરસે જરા નીકલ બૈઠો.
જબ મેંય ઉઠતાહું કુચે કાતીલસે.
રોક કર કહેતી હુય અજલ બૈઠો.
દરદ કહેતા હુય મુજસે રેહે રેહે કર.
દેખો ઉઠા હું મેંય સંભલ બૈઠો.
દેખો દેખો વો આઇના આયા.
મોહ પર બસરતી સંભલ બૈઠો.
હો બૈ મસજીદમેં દીલ ગીરીકના અમીર!
દીલકી બાતહી પેકઉ ન ચલ બૈઠો.

ગજલ.

શાખે વસલ આંખ તુમારી નહી શરમાઈ હુય.
જાન લેનેકો દુલ્હન બનકે કજા આઈ હુય.
દાનસા દીલ હુય નહી જીસમેં ખુદાકા જલવા.
આંખોં મુકતમેં કુસલા બુતે હરજાઈ હુય.
કયા મજા હોતા હુય. ઉસ શોખકા કહેના શબે વસલ.
અબ ન છેડો ન સતાવો હુમે નીંદ આતી હુય.
ચાંનકી રૈનકે અગડોસે પરેશાં હુયદીમાગ.
સમજશે ગોરેકો હુમ ગોરાયે તન હાઈ હુય.
રખના કુદરત હુયકે હુય. યારસે મુજસે બીગડ.
બન્દ કરવાદે હુય દીલ રાહસે શરમ આઈ હુય.
દીલકો મત શોકસે કદમોં ડાલે પર મેરી જાન.
સાચલે દીલરે કે દીલકા યહ તમનાઈ હુય.

ઇજ્જત ઉકતા દગી વ ઈજઅસે હાથ આઈ અમીર,
ખુશ હું મૈને યેહ બડી ચીજ પડી પાઇ હય.

ગજલ.

વો બન સંવરકે ઈધર આતે હય જફાકે લીયે.
મજે હય આજ દીલે દરદ આશનાકે લીયે.
ખયાલ હીમેં મજે વસલ દીલરૂબાકે લીયે.
લીયે જોબોસે તો હોંટાંસેભી છુપાકે લીયે.
દેખાવુંગા શબે વસલ ઉનકો ફુલ દા ગોં કે.
લગા રહા હું યેહાલી એક આશનાકે લીયે.
યેહ દીરોકે વસલકી હય આરજુ કેયાસભી અબ.
દો આયે માંગ રહી હય મેરી દોઆકે લીયે.
દીલો જીગરકો મેરે તાકકર વો કહતે હય
નીશાને ખુબ હય યે નાવકે જફાકે લીયે.
ટપક રહી હય મેરી બાલબાલ સે હસરત.
યે સબ જબાન હય ઇજહારે મુદદ આકે લીયે.
અમીર કાબેકો જાતા હું મય તો દૈરસે બુત,
પુકારતે હય ઈધરભી જરા ખુદાકે લીયે.

ગજલ.

ગૈશોંસે હય બતેંભી એના ચલકી નજરભી.
પર દેખતે જાતે હય કિન અંખોંસે ઇધરભી.
પીરીમેં ભીજાયગી જવાનીકી નગફલત.
અલ્લાહ હયજો આંખ ખુલે વખ્તે સહરભી.
સચ કહેદો નીકલ ભાગેહો કાબુસે યે કીસકે.
લબ ખુશક હય ઐજાન પસીને મેંહો તરભી,
પહલુંમેં મેરે રહેતે હય જી દેતે હય ઉનપર.
દીલહોકે જીગર દોનો ઈધરભી હય ઉધરભી.
બીમાર મય કીસકા હું જો કે આયે મસીહા,
તાજીમેંકો ઉઠઠને મેરા દરદે જીગરભી.

ફેરતાહું શબે વસલકે તકદીર બુરી હય.
આયે ન કહીં શામકે હમરાહ સુબ્હભી.
ફુરકતમે અમીર એૈસી બરસતી ઉદાસી.
રોતે હુંય મેરે હાલપર દીવારભી દરભી.

ગજલ.

ઉભાં નાચીઝ મેં ઈનસાન મું નાચીઝ મુજ બદકા.
ભલા ફીર મુજસે વસફે પાક હો કેંઉકર મોહમદ કા.
ફરીશતા ભી હો ગર કોઈ તો હો મદહત સરા કેંઉકર.
મીલે કયા ડુબનેવાલેંકો ભેદ ઈસ બહરે વહદત કા
દો આલમ મેં કોઈ હોતા જો ઉનકી મદહા કે કાબીલ.
તો હોતા કીસ લીયે ખુદહી ખુદા મદાહ અહમદ કા.
મગર સાબીત હુવા કોઈ નથા ઈસ વસફ કે લાયેક.
ખુદા યું બન ગયા મદહા આપ અપને મોહમદ કા.
ખુદા કા કામ ઓર ઈનસાં કરે યેહ હો નહીં સકતા
ભલા મંય અબ કસીદા કીસ તરહ લીખું મોહમમદ કા.
મગર ઉમ્મીદ્ અફ્વે માસીયત મુજસે યેહ કહતી હય.
કે બખશીશ કા વસીલા જાન દીલમેં વસ્ફ અહમદકા.
કહો આકર સુનેં ઉશશાકે અહમદ વસ્ફ અહમદકા.
કસીદા એક નયા મયનેભી લીખા હય મોહમદ કા.

ગજલ.

મીલા કીસમતસે અય ખુશ કીસમતી દામન મોહમમદકા.
ન છોડુંગા ન છોડુંગા કભી દામન મોહમમદ કા.
મુબારક આસીયો બોલો નજાત આતી હય બતહાસે.
કે હય બાગે શફાઅત કી ગલી દામન મોહમમદ કા.
ચીરાગે મોહરે રોશન ઝ્રે દામાને મોહમમદ હય.
દીખાતા હય જહાં કો રોશની દામન મોહમમદ કા.
હવાયે દવરે દામન શમએ ઈસયાં કો બુઝાદા દેગી.
કરેગા હમકો દોઝખસે બરી દામન મોહમમદ કા.

બરકે અબ્ર છાયા ચાર જહદે બહરે આલમ મેં.
બના દામને અબરે રહમતી દામન મોહમ્મદ કા.
અયાં હય શાને સતતારી કબાયે જીસમે અતહર સે.
કરેગા અયબ પોશી ખલક કી દામન મોહમ્મદ કા.
અરે કવસર ખુદા પહોંચાયે તો અય કયકૂ ઐસા હો.
કભી હો હાત મેં સાગર કભી દામન મોહમ્મદ કા.

ગજલ.

મહેરબાં હમ પે હય મહબુબ ખુદા કા કયસા
દેખો અમકા હય ફિર ઉમ્મત કા નસીબા કયસા.
તુજપે કવનેન પયારા હય તુ બેમીસલ હય તુ.
તુ મગર જીસકા પયારા હય વો હોગા કયસા.
આપકો દેખ સકા દેખને વાલા કીસ દીન.
કહ તો દે કોઈ કે થા આપકા નકશા કયસા.
હક જો માશુક હો ઉનકા છુપે ભી ઉનસે.
ખુદ આશક હો તો માશુક સે પરદા કયસા.
દેઉ નહો તુ ભી તો યકતા હય ખુદાવંદ કરીમ.
તેરે મહબુબ કા બે મીસલ ન હોના કયસા.
રોશની મહરે દરખશાં કી દબી જાતી હય.
જલવા અફગન હય જમાલે રૂખે ઝેબા કયસા
તેરે કુરબાન મોહમ્મદ કે બનાને વાલે.
આસીયોં કા યેહ બનાયા હય વસીલા કયસા.
જુરમ પરજુરમ યેહ કરતી હય ખુદા રહમપે રહેમ.
ઉનકી ઉમ્મત પે હય અલ્લાહકા પયારા કયસા.
ઝુલમતે કુફર મીટી કયકૂ જહાંસે બીલ કુલ.
હોગયા આપકે આતે હી ઉજાલા કયસા

ગજલ.

જનાંમે આશીયાં બાંધા તો કયાં અયયુરસે જા બાંધાં.
મદીને કે ચમન મેં ગર ન તુને આશયાં બાંધાં.

કભી સઝ્‌મુત હમને રીશતયેં તવબા કહાં બાંધા.
ઈધર તોડા ઉધર એડા યહાં ખોલા વહાં બાંધાં.
વો ગનજે ઝાતે અહમદ કયા હય યારબ કુછ નહી ખુલતા.
કે એક જીસકે લીયે તુને તીલીસમે દો જહાં બાંધા.
મીટગી ગરદીશે કીસમત હમારી એક ચકકર મે.
કભી ચકકર જો કસરે પાક કા અય આસમાં બાંધા.
ખુદાકા નુર એક આખોં કે નીચે ફીર ગયા અગ દીલ
નસવવર ઉસ રૂખે પુરનુર કા હમને જહાં બાંધાં
ચેહ દાલે ઈસમે અહમદ દાલ હય બખશીશ પે ઉમ્મત કી.
કે ઉસને દામને રહેમત મેં હય સારા જહાં બાંધાં.
મદદ અય સરવરે આલમ કે ખુદ મયને ગુનાહોં કા
પહાડ એક સરપે રખા પુશત પર બારે ગીરાં બાંધાં
ખુદાવનદે જહાં ને અપને બનદોં કી શફા અત કા
તુમહારે સરપે સહેરા અય શફીયે આસીયાં બાંધાં.
ખુલા બાબે કરામત ગયબ સે કયકે હઝી ઉસપર.
ઝુકા કર સર ઝરા જીસને ખેયાલે અસતાં બાંધાં

ગજલ.

નસીયતે એઝદીમેં ચેહ થા કે હો ન કોઈ જવાબ ઉનકા
ચેહી તો બાયેસ હય થા ન સા જો સુરતે આફતાબ ઉનકા.
પસંદ હય સુરત આફરીં કો વો હુસન હય ઈનતેખાબ ઉન
અભી તો હોને કો હય હઝારોં મગર કહાં હય જવાબ ઉનકા.
ગુના હગારો ચેહ ના ઉમેદી ઝરા તો દીલમેં ઉમ્મીદ રખો.
શફીયે રોઝે જઝા હય હઝરત સુનાબી તુમને ખેતાબ ઉનકા
અગર દેખાયેં વો અપના જલવા તો કોહ હો કોહે તુર સી
અભીયેહ સારીખુદાઈ ગશહો જો હુસન હો બે નેકાબ ઉન
એઝલમે જોહાનુરે મુજસ્સીમ જો કમસીની મેં હો મહરે આ
ફીર ઉનકે જોબનકા કયા ઠેકાના ખુદાહી જાને શબાબ ઉનકા
ખુદાકી ઉલફત કમાલ ઉનકી અવર ઉન્કો ઉમ્મત કમાલ પેયા

ઈધર કરમ એ હીસાબ ઉનપર ઉધર કરમ બેહીસાબ ઉનકા.
જો દીલસે હય આશકે પયમ્બર તો ઈશક આશક હયદીલસે ઉનપર.
ગમે રસાલત મઆબ કે વો ગમે રેસાલત મઆબ ઉનકા.
ઓરકી પડતી હય આંખ જીસપર વોચીઝ ક્યા હય ગલી હય ઉનકી
જહાં ફ્લકકી ઝુકી હય ગરદન વો દર હય આલી જનાબ ઉનકા.
ખુદાસે અય કયફ્ યેહ દોઆ હય કે ઉનકા દીવાના યું બના હય.
બતાયેં સબ ઉંગલીયોં સે મુજકો યેહ મસત હય બેશબ ઉનકા.

ગજલ.

બસ મેરે હકમેં તો બસ હય એક નઝર ભી દેખના.
અય ખુદાકે દેખને વાલે ઈધર ભી દેખના.
ઈસમેં ઝખમે જુરમકારી ઉસમેં દાગે મા સીયત.
યા મોહમમદ સાથ હી દીલકે જીગર ભી દેખના
અય સીયહ કારો મહરે કરમ કે મુન તઝીર.
શામ દેખી શામે ઈસયાં કી સહેર ભી દેખના.
અરશ તખ્ત અલ્લાહકા ઓવર ખાકે નાલયને રસુલ.
દેખને કી બાત હય શાને બશર ભી દેખના.
રૂખ શફા અત કા ઈધર હય હો રહેગી મગફે રત.
ફુલ તો અય આસીયો દેખો સમર ભી દેખનો.
બહરે ઉમ્મત હય દોઆ સર ભી ખુલા હય આપકા.
બાંધ રખી હય શફાઅત પર કમર ભી દેખના.
હય ઉમ્મીદે ચશમે રહેમત ઓર હવસકે સાથ હય.
દેખકર એક બાર ભી બારે દીગર ભી દેખના.
કયફ્ મયકશ તો નીગાહે લુતફ્ કા મુશતાક હય.
એક નઝર અય સાકીયે કૌસર ઈધર ભી દેખના

ગજલ.

પયામે રહમતે હક સબકા મુસતફા ને દીયા.
દીયા ગરીબોં કો ઉસને ઉસે ખુદાને દીયા.
તુમ્હારે લુતફ્ ને રોકા હરએક આફત કો.

કે હમપે કહરે ઈલાહી કભી ન આને દીયા.
ખુદા કે તુમ હોં તુમ્હારી યેહ હય ખુદાઈ સબ.
વો તુમ ખુદાઈ કો હો જો તુમહેં ખુદાને દીયા.
શફાઅત આપકી યેહ આઈ હશર મેં આડે.
કે આસીયોં કો જહન્નમ તલક ન જાને દીયા.
તેરે ગુલામ ને મુરદે જીલાયે મીસલે મસીહ.
જવાબ શાહ કો બઢકર તેરે ગદાને દીયા.
ગમે ફેરાક મેં સબ ભુક પેયાસ બંધ હુઈ.
તુમહારે હિજર ને પીને દીયા ન ખાને દીયા.
જો નવબત આપકી આઈ તો કાફીરોં ને કહા.
જહાં મેં દીન કા ડંકા હમેં બજાને દીયા.
મયં અપને હાલમેં અય કયફ મસત રહેતા હું.
શરાબ કાસા મઝા ઈશકે મુસ તુ ફાને દીયા.

ગજલ.

ખુદાસે બખશીશે ઉમમત કા જો કરાર લીયા.
હુઝુર આપને મયદાને હશર માર લીયા.
તેરે કરમ ને સરે હશર જાનકર મઝદુર
હમારે સરસે ગુનાહોં કા બોજહ ઉતાર લીયા.
હુયે વો હશર મેં હર જુરમકાર કે હામી.
જહાં જીસે કોઈ મુશકીલ પડી પુકાર લીયા.
બીખર કે હશર કે દીન ગેસુયે મોહમમદ ને.
હમારે બીગડે હુયે કામ કો સંવાર દીયા
લીયા ન હક સે ઈસ ઉમમતને કોઈ ઓર નબી.
નબી લીયા તો શફીયે ગુનાહ ગાર લીયા.
શબીહે ફઝલ જો ઉમમત ને ખેંચની ચાહી.
તો ઉસકે બદલે મેં નકશા તેરા ઉતાર લીયા.
તરીક ઈશક કે માનીન્દ તાયરે બીસમીલ.
કભી ચલે કભી તડપે કભી કરાર લીયા.

લીયા કરમને મેરા નામ બારહા અય કયફ.
જો મયને નામે મોહમ્મદ કા એક બાર લીયા.

ગઝલ.

દિખા દીખાયા તુમકો ખુદાને ખુદાકે પાસ.
ખીલવત કા ખાસ લુત્ફ ઉઠાયા બીઠાકે પાસ.
મીલના રસુલે પાકકા મીલના ખુદા કા હય.
પહોંચા જો ઉનકે પાસવો પહોંચા ખુદાકે પાસ.
સબ કુછ વો શય તુમારી હય જો શય ખુદાકે પાસ.
બદલી કીસી તરહ ન શફાઅત કી આબરૂ.
આતી અગર ન શાફિયે રોઝે જઝા કે પાસ.
કમ મરતબા શાને નબુવત ભી પેશતર.
કામીલ હુઇ હય આકે શહે અંમબીયા કે પાસ.
સદકા તુમહારે હી લબે જાં બખ્શ કા તો હય.
હય મોઅજેઝા જો ઇસયે મોઅજીઝ નોમા કે પાસ.
મહેશર મેં જીસને ઉનકો પુકારા તો આયે યું.
ગોયા કહુન ખડે થે ઉસી બેનવા કે પાસ.
હોગી અયાં જો શાને શફાઅત તો દેખના.
મુજરીમ ખતાસે દુર રહેંગે અતા કે પાસ.
યેહ કયઝ હર તરહ સે બહોત ખ્વાર હય હુઝુર.
ફેંખો તો ઇસકા હાલ કીસી દીન ખુદાકે પાસ.

કવાલી.

રહેમત હુઈ નુમાયાં હઝરત કે પય રહન મેં.
આઈ અર્શસે બખશીશ ખીલવત સે અનજુ મનમેં.
વો જીસ ગલી મેં જાતે હોતીથી યું મોઅતતર.
આતી હય જયસે ખુશબુ મહકી હુઇ દુલહન મેં.
અલ્લાહને બનાકર મહબુબીયત કા જામા.
પહેના દીયા ફીર અપને મહબુબ કે બદનમેં.

તા હશરકે દીન ઉનકા રો શન યુંહી રહે આ.
યેહ ચાંદ વો નહીં હય આજાયે જો ગહનમેં.
હમકો તો વો દીલાયેં હકસે લીઆસે જન્નત.
ઓર આપ ખુદ લગાયેં પયવન્દ પય રહન મેં.
આંચ ઉનકે દોસતોં પર હરગીઝ ન આ સકેગી.
જલ જલકે ખાક હોગી દોઝખ ઈસી જલનમેં.
યું હશ્ર મેં કહેગા ઉનકા લબે શફાઅત.
લે જાવો આસીયોંકા ફીર દેસ કે ચમનમેં.
અય કયક્ શમા જયસે ફાનુસમેં હો પિનહા.
યું હય વો નુરે ખાલીક ઈન સાંકે પય રહનમેં.

ગજલ.

નથી વો ઐર હક તાલીબ થા ચાહત ઈસેકો કહતે હય
ન હો પરભી થી એક શકલ સુરત ઈસેકો કહતે હય.
ખુદાસે અપની ઉમ્મત બખ્શવાલી હશર સે પહલે.
શફાઅત નામહય ઈસકા શફાઅત ઈસેકો કહતે હય.
હુયે પયદા તો પહલે ઉમ્મતી કા લફ્ઝ ફરમાયા.
નીસાર ઉસ ચાહ પર શયદાયે ઉમમત ઈસેકો કહતે હય.
હમારે સામને આઈનયે રૂયે મોહમ્મદ હય.
યેહ કીસમત હય સીકનદર દેખ કીસમત ઈસેકો કહતે હય
નબુવત ક્યા હય એકજાગીર હય ખતમે રેસાલત કી.
સનદ મોહરે નબુવત હય નબુવત ઈસેકો કહતે હય.
નઝર તક ભી ન ઝપકી ઓર ખુદાકા આંખ સે દેખા.
નીસાર ઈસ ચશમે હક મેં પુર બસારત ઈસેકો કહતે હય.
ભુલાયે દેખને કો હક જગાકર અર વો સોતે હેં.
ઈસે કહતે હય દીલબર ખ્વાબે રાહત ઈસેકો કહતે હય.
અમી બતહામેં બહરે દફન ગર પાઈ તો હમ અય દીલ.
કહેંગે અહલે જન્નત સે કે જન્નત ઈસેકો કહતે હય.

ગજલ.

કુદ્રતકી કેવ ન આયેગી હમારી રૂસીયા હી મેં.
શફાઅત કા હય ગાઝો દસતે મહબુબે ઈલાહી મેં.
વા તેરે લકબ હય રહતુલ લીલ આલમીં કીસીકા.
ા મુરતીદ હય જસે શક હય તેરી આલમ પનાહી કા.
વાયે બખશીશે ઉમમત ન માંગા ઓર કુછ તુમને.
આથી એક યેહી દીન રાત દરગાહે ઈલાહી મેં.
ગીકા નાખુદા તુજકા બનાકર હક ને ભેજા હય.
મેરી ઉમમત કા બેડા આ નહી સકતા તબાહી મેં.
હકી કત મેં તુમ્હારી ઝાત થી કુનસે કહીં પહલે.
કે હોના થા તુમહારા પેશતર ઈલમે ઈલાહી મેં.
રહી હર હાલ મેં મદદે નઝર આમુરઝીશે ઉમમત.
ગુઝારી ઉમ્ર સારી આસીયોં કી ખયર ખ્વાહી મેં.
વો તુમ હો જોકે હર મુશકીલ મેં હર બેકસકે કામ આવો.
વો મય હું જોકે હર તુફાં સે હું બહરે તબાહી મેં.
હુવા સચ્ચા ચલન સચ્ચા તુમહારે હુકમેં હકગોસે.
હુયે ઝુઠે ખુદા ઝુઠે તુમહારી બાદશાહી મેં.
જો માંગેંગે વાહી પાયેંગે લેકીન માંગના દીલસે.
કમી કીસ શય કી હય અય કયફ દરગાહે ઈલાહી મેં.

દીગર.

બખશી હુઈ અઝલસે હય ઉમમત રસુલ કી.
માની હુઇ હય બાત શફા અત રસુલ કી.
હર દીલમેં બસ રહી હય મોહબબત રસુલકી.
દેખો હરઆઇને મેં હેય સુરત રસુલ કી.
રીઝવાં યેહ કહ રહા હય કે જાને દો ખુલદ મેં.
જો લોગ લેકે આયે હૈં હીમાયત રસુલ કી.
માં ગેગી ફુનોમાઈ મેં ઉમમત કી અબ ફેરત.

હોગી જો બેનકાબ શફા અત રસુલ કી.
દેખા રસુલ હી ને ખુદાકો બચશમે ખુદ.
દેખી ફકત ખુદાહી ને સુરત રસુલ કી.
અય જુરમ હશર મેં તેરી જુનયાદ રહ ચુકી.
બખશીશ ઈધર ઉધર સે શફા અત રસુલ કી.
હકદાર યેહ કરમ કી નહી હય તુફાન હય.
વો હક કે હંય રસુલ યેહ ઉમમત રસુલ કી.
અય કયફ મંય શરાબે તરાવ્વર મેં પસત હું.
સાકી બની હુઈ હય મોહબ્બત રસુલ કી.

દીગર.

જુસતુજુ બખશીશે ઉમમત મેં ઝરા ફીર હોગી.
ઈસમેં કોશીશ તુમહેં કુછ રોઝે જઝા ફીર હોગી.
ફીર કભી ઔર કોઈ આપસા હોગા હી નહી.
મીટકે સબ બાર જો દુન્યાં કી બીના ફીર હોગી.
અબ ભી જો કુછ તુજેહ કરના હય વો કરલે ગાફીલ,
મોત આયેગી તો મોહલત ન ઝરા ફીર હોગી.
લવટતે વકત યેહ કહતે હંય. તુમહારે ઝાયર.
ફીર ભી આંયેગે જો મરઝીયે ખુદા ફીર હોગી.
રૂસીયાહી મેરી જાયેગી તુમ્હારે મું સે.
ખુલકે ઉજલી નયે સરસે યેહ કબા ફીર હોગી.
જુરમ કારોં કી શફાઅત વો કરેંગે ફીર ભી.
ઈન મરીઝોં કી સરે હશર દવા ફીર હોગી.
કામ હરબાર અતાસે તુજે લેના હોગાં.
હું બશર મુજસે તો સત્ત બાર ખતા ફીર હોગી.
માંગને વાલે કો લા ઝીમ હય કે માંગે જાયે.
અબ નહી હોગી તો મકબુલ દુઆ ફીર હોગી.
મંય પીલાયેંગે જીસે સાકીયે કવસર એ કયફ.
પેસાસ ઉસ શખ્સ કો હર ગીઝન ઝરા ફીર હોગી.

ઈધરભી તો દેખો

આશકે બુલબુલ ૦—૨—
ફરીયાદે બુલબુલ ૦—૨—
નીઆરે બુલબુલ ૦—૨—૦
રસીલા બુલબુલ ૦—૨—૦
નગમે બુલબુલ ૦—૨—૦
ગુલઝારે કવ્વાલી ૦—૨—
ગુલઝારે મદીના ૦—૨—૦
દીદારે જાના .... ૦—૨—
ગોરીકા જોબન ૦—૨—
રન્ડીબાઝકી સેર ૦—૨—
રન્ડીબાઝકી દુશ્મન ૦—૨—૦
રન્ડીબાઝકી ઈશ્કુલ ૦—૨—
આશકમાશુકકી છેડછાડ ૦—૨—
બઝમે કવ્વાલી ૦—૨—૦
ગુનચે કવ્વાલી ૦—૨—૦
કલામે દાગ .... ૦—૨—
કલામે અમીર ૦—૨—
દીવાને જમીન ૦—૬—૦
તુ. કીસુનલીયાને હુ. અરબ ૦—૬—
યહુદીકી લડકી નાટક ૦—૬—
આતસી નાગ નાટક ૦—૬—
ઇન્દર સભા બાતસવીર ૦—૩—૦

અલેફ લૈલા હજારદાસ્તાન રૂ. ૩
દાસ્તાને અમીર હમઝાન રૂ. ૨
હાતમતાઈ ૭ સવાલ પુરે રૂ. ૧
રૈજતુશ્શોહદા યાને ૧૦ મજલીસ ૧
જંગનામા મોહમદ હનીફ રૂ. ૧
કેસ્સા ગુલબકાવલી ૦-૧૦-૦
કેસ્સા તોતા કહાની ૦-૧૦-૦
કિસ્સા યુસુફ જુલેખાં ૦-૧૨-૦
આદમહીલ હદીસ યાને
અવાજેર દીની ૦-૧૦-૦
કિસ્સા ફસાને અજાયબ યાને
અન્જુમનઆરા ૦-૧૦-૦
કિસ્સા મલેક મોહમદ ઔર
પરીગેતી અફરોઝ ૦—૬—૦
લૈલા મજનુ બાતસ્વીર ૦-૪-૦
કિસ્સા તમી અન્શારી ૦-૩-૦
મોલુદ ગુલઝારે જન્નત ૦-૪-૦
કે. જૈતુન મોહમદ હનીફ ૦-૩-૦
ગુલઝારે હુસેની ૦—૧—૦
સુરૈયાકા સીતારા ૦—૪—૦
શાહાદત નામા ૦—૨
સખાવત નામા ૦—૨

✻ જરૂરી ઇત્તલા. ✻

ખરીદારોંકા કીતાબેં મગાતે વખ્ત અપના પુરા પતા યાને નામ—મુકામ—પોષ્ટ જીલ્લા ઉરદુમેં હો યા ગુજરાતી હીદીમે યા ઈંગ્રેજી સાફ હરફોંમેં લીખના ચાહીયે ખત સાફ ન લીખને ઉસ ખતકા માલ યા જવાબ નહીં ભેજા જાતા હૈ.

હુસેન મીરઝા બુકસેલર. [illegible] નં. ૧૩, મુંબઈ